

2026-B-1-3-34 Kompletní vývoj dokumentárního díla

Rada pro podporu televizních děl posuzovala výzvu pro kompletní vývoj dokumentárního díla podruhé od svého vzniku. Hodnotila celkem 45 žádostí napříč všemi dokumentárními formáty, od celovečerních filmů pro kina přes televizní filmy, minisérie a seriály až po krátké filmy. Většinu tvořily celovečerní projekty pro kina, což odpovídá silné tradici českého dokumentu a jeho úspěchům na mezinárodních festivalech. Projekty určené výhradně pro TV nebo VOD platformy představovaly 29 % žádostí.

Rada vnímá postupně se zvyšující kvalitu předkládaných projektů. I při vysokém počtu žádostí zůstává podíl nedostatečně připravených či nepřesvědčivých záměrů poměrně malý. Témata odrážejí široké spektrum společenských otázek a řada z nich má mezinárodní potenciál. Výrazné je také zapojení zahraničních koprodukčních partnerů. Předložené projekty počítají se spoluprací s Německem, Dánskem, Slovenskem, Polskem, Rakouskem, Chorvatskem, Paraguayí, Islandem, Norskem, Švédskem, Jordánskem, Francií a Itálií.

U opakovaně předkládaných projektů byl pro Radu důležitý konkrétní posun. Pozitivně vnímala zejména případy, kdy předchozí připomínky vedly k podstatné změně dramaturgie, formátu nebo producerského uchopení. Celkem bylo opětovně podáno osm projektů, z nichž byly podpořeny dva: *Kauza Bílý gauč* a *Černá skříňka*. Při rozhodování Rada vedle stanovisek hodnotitelů pečlivě zvažuje také reakce žadatelů. Ocenila jejich rostoucí věcnost a přesnější vysvětlení tvůrčích i producerských záměrů.

Ve skladbě žádostí nadále výrazně převažují celovečerní filmy nad dokumentárními sériemi. Vzhledem k omezené návštěvnosti náročnějších dokumentů v kinech Rada vítá, pokud tvůrci již během vývoje promýšlejí, jaký formát jejich látky nejlépe odpovídá a jak ji přiblížit zamýšlenému publiku. Za přínosné považuje také hledání televizního a VOD uplatnění a možností dlouhodobé dostupnosti děl. Ve fázi vývoje nejde o rozhodující hodnotící kritérium, ale o důležitou součást úvah o budoucím životě projektu.

Alokace výzvy činila 10 535 800 Kč, zatímco celková požadovaná částka dosáhla 30 065 000 Kč. Rada podpořila 16 projektů v celkové výši 10 515 000 Kč. Úspěšnost žádostí tak činila přibližně 36 %. Dalších třináct projektů překročilo hranici 70 bodů, podporu však nezískalo.

897-2026

Hypermarket Film s.r.o.

Obyčejný život

Celovečerní dokument *Obyčejný život* je odvážným autorským projektem, který k tématu sexuálního násilí přistupuje jinak než většina existujících filmů. Režisérka Marika Pecháčková se nesoustředí na samotné násilí ani na agresora, ale na to, jak se s následky traumatu žije dál. Tématu se autoři často věnují skrze samotné násilí, tady ale autorka využívá své vlastní profese terapeutky a zajímá se o to, co se s oběťmi děje dál. Projekt se celkově vyznačuje velmi kvalitní přípravou, od složení tvůrčího týmu, který dle názoru Rady má potenciál zaručit, že tvůrčí představy autorky budou ve finále skutečně naplněny, po smluvně dobře ošetřené spolupráci s hlavní protagonistkou a dlouhodobé observační předtáčky. Rada oceňuje stabilní ekonomickou strukturu projektu, jeho finanční zajištění v evropském měřítku i zkušenosti společnosti Hypermarket Film s mezinárodními koprodukcemi.

Rada oceňuje také kombinaci různých filmových prostředků, které chce autorka ve svém filmu využít. Rada souhlasí s hodnotiteli, že kombinace observačního přístupu, animace, archivních materiálů i dalších prvků není nijak inovativní, ale téma i vize autorky jsou dle dodaných kreativních materiálů tak silné, že může vzniknout výjimečný film. I v konkurenci mnoha kvalitních autorských projektů v této výzvě je v některých kritériích *Obyčejný život* týmem hodnotitelů a Radou zařazen mezi nejlépe hodnocené a Rada se rozhodla jej podpořit.

916-2026

radical empathy s.r.o.

Než se zlomí noc

Celovečerní dokumentární film *Než se zlomí noc*, který sleduje aktuální stav kubánské společnosti prizmatem jedné názorově rozdělené rodiny, patří k těm projektům, jež zaujmou jak tématem, tak navrženou perspektivou. Významným bonusem při posuzování žádosti jsou jednak zkušenosti producentek, které za projektem stojí, tak

tvůrčí minulost režiséra, který svým předchozím filmem *Bratrství* dokázal, že umí být mimořádně blízko svým hrdinům. Vytváří plastický portrét prostředí i jednajících postav a až fyzicky hmatatelný prožitek diváka, kterého přivádí do prostředí, o němž měl do té doby jen velmi přibližné představy. Zatímco *Bratrství* ukázalo jak českému, tak mezinárodnímu publiku problém, který do té doby byl spíš na okraji veřejného zájmu – podobu islámu na Balkáně a proměnu tamní společnosti, téma současnosti i budoucnosti kubánského režimu patří k těm významným i v současném bouřlivém světě. Realita kubánské společnosti je nepřehledná a komplikovaná, proto je cenné, že režisér ji chce ukázat prostřednictvím rodiny, kde jsou zastoupeni jak pevní zastánci kubánské revoluce, která je ve fázi agónie, tak ti, kteří nejsou disidenti, ale už mají těžkých poměrů dost a přejí si změnu. Takové rozvržení zvyšuje šanci, že výsledný dokument pomůže publiku poučeněji nahlédnout do toho, co aktuálně na Kubě děje.

Rada jako pozitivní hodnotí i ostatní položky žádosti. Film má potenciál uspět na mezinárodních festivalech, stejně jako je realistické nabídnout ho velkým VOD platformám. Pomáhá tomu mezinárodní koprodukce projektu a v tomto směru i realistický rozpočet, který navíc nadstandardně respektuje vklad a zkušenosti režiséra vstřícně postavenou smlouvou. Z těchto důvodů a ve shodě s postojem hodnotitelů se Rada rozhodla projekt podpořit.

905-2026

Mimesis Film s.r.o.

Pokrok?

Film *Pokrok?* Tomáše Bojara se prostřednictvím myšlenek Hannah Arendtové a Jana Patočky ptá, nakolik lze technický rozvoj spojovat s představou lepší společnosti. Autor chce prostřednictvím archivních záběrů nejprve zachytit nadšení z technického pokroku a postupně zpochybnit představu, že s ním přichází i morální pokrok společnosti.

Rada souhlasí s hodnotiteli v ocenění autorského přístupu. Bojarův tým při práci na *Good Old Czechs* ukázal, že dokáže archivnímu materiálu dát nový význam a vystavět z něj působivý film. U připravovaného projektu bude obtížnější udržet pozornost diváka bez opory v souvislém příběhu. Za důležité proto Rada považuje, že tvůrci během vývoje připraví desetiminutovou sekvenci, na níž si vyzkoušejí vztah obrazu, mluveného slova a hudby. Výhradu části hodnotitelů k intelektuální náročnosti tématu Rada nepovažuje za důvod k nižšímu hodnocení diváckého potenciálu. V této kategorii se posuzuje, zda žadatel zná své publikum a umí je oslovit obsahem i formou filmu. Zaměření na zájemce o filozofii, historii a autorský dokument tomu odpovídá. Více pozornosti by si naopak zasloužil konkrétní postup, jak film nabídnout zahraničním divákům.

Rada se rozhodla projekt *Pokrok?* v souladu se stanovisky hodnotitelů podpořit.

930-2026

Mimesis Film s.r.o.

Poklad

Poklad rozvíjí méně známou kapitolu objevení relikviáře sv. Maura: sbírku vín a koňaků ukrytou roku 1945 pod podlahou bečovské zámekské kaple a po desetiletích nalezenou spolu s ním. I když má příběh přirozenou detektivní zápletku, těžiště filmu neleží v pátrání po ukrytých předmětech. Zajímavější je otázka, kdy a proč se věc pokladem stává. Lahve, dlouho přehlížená součást nálezů, nabývají hodnoty teprve pozorností kastelána a odborným posouzením.

Působení příběhu vzniká ze střetu velké hodnoty s civilností lidského jednání. Kriminalisté po objevu evropsky významného relikviáře shánějí rum, mimořádné lahve léta přežívají bez inventárního čísla a cesta k jejich záchraně vede přes náhodná setkání. Tato grotesknost odpovídá autorskému přístupu a může být účinnějším zdrojem komiky než jakákoli stylizace. Cenný je závěrečný paradox. Víno je určeno k vypití, zde je však zachráněno proto, aby vypito nebylo. Sběrka má být uchována jako soubor mimořádné historické a kulturní hodnoty a zpřístupněna ve speciální expozici. Z alkoholu se tak stává relikvie a vedle sakrálního relikviáře vzniká jeho světský protějšek.

Rada se shoduje s hodnotiteli, že hlavní nedořešenou otázkou zůstává filmové ztvárnění. Současný konec příběhu je natočen, minulé události však nikoli a autoři sami připouštějí, že podobu rekonstrukce teprve hledají. Hravost, humor a vizuální přitažlivost představují dobrý směr. Vývoj musí ověřit, jak propojit natočený materiál s minulostí,

co ponese přítomný čas filmu a jak zabránit tomu, aby celek zůstal pouhým sledem anekdot. Látka nabízí nosnou fabuli, živé protagonisty, množství filmovatelných situací a tým, jemuž hodnotitelé vyjadřují vysokou důvěru. Rada se rozhodla projekt podpořit.

917-2026

radical empathy s.r.o.

Ticho a hluk

Sedmidílný seriál čtyřicetiminutových portrétů netradičních duchovních působících v českých a moravských křesťanských církvích je sympatický na jedné straně tematickou originalitou – ve zdejším prostředí je to kromě historických portrétů a dvou tří současných výrazných katolických osobností překvapivé téma – a zároveň silným autorským a producentským zázemím. Aleš Palán – jeden ze spoluscenáristů – patří k respektovaným a čteným autorům portrétní a rozhovorové knižní scény. Miro Remo je zkušený tvůrce dokumentů, který oslnil nejen poučené publikum radikálně pojatým portrétem bratrů Kláškovských ve filmu *Raději zešleť v divočině*, který překračoval hranice žánrů. Dokumentární seriál je jiná disciplína, ale přesto platí, že tato autorská dvojice, doplněná o tvůrce na dalších pozicích, které žadatelé doplnili po dialogu s hodnotiteli, dokáže sedm portrétů pozdvihnout nad běžnou publicistickou tvorbu. Výběr osobností, který vychází z knihy Aleše Palána *Ten farář je nějaký divnej*, dává jistotu, že půjde o silné a překvapivé postavy, jež mohou oslovit i onu “nevěřící” část české společnosti.

Žadatel zmiňuje i mezinárodní ambice projektu, ale tam Rada vidí potenciál přece jen nižší, byť žádost obsahuje potvrzení o zájmu od HBO. Oceňuje zároveň, že o projekt předběžně projevil zájem Česká televize, což by mu mohlo zajistit dlouhodobou dostupnost pro české diváky, což je jeden z parametrů, jenž je pro Radu důležitý. Vzhledem k tomu, že i producentské a realizační zázemí projektu se jeví jako profesionální a nadstandardní, rozhodla se Rada v souladu s názorem hodnotitelů projekt podpořit.

906-2026

nutprodukce, s.r.o.

Ve věci přihlížení

Dokument *Ve věci přihlížení* vychází z rozhovorů s izraelskými vojáky, kteří sloužili v Gaze a nyní se vrací k tomu, co zažili, čemu přihlíželi a na čem se sami podíleli. Režiséra Assafa Lapida zajímá, jak člověk postupně přijímá násilí jako součást každodennosti a proč zůstává poslušný i ve chvíli, kdy o svém jednání pochybuje. Sám přitom do filmu vstupuje s otázkou, jakou odpovědnost nese jako občan, který s válkou nesouhlasí.

Rada považuje téma za závažné a podporuje jeho zpracování uznávaným tvůrcem, který se otázkami traumatu a izraelské společnosti zabýval již v předchozím filmu *The Return from the Other Planet*. Nyní se pouští do rozhovorů, které mohou být obtížné pro jejich účastníky i pro diváka. Dát hlas lidem hovořícím o vlastním podílu na násilí je závažné autorské rozhodnutí. Může však pomoci pochopit, jak se člověk dostane do situace, kdy přestane klást otázky a podřídí se tomu, co ještě nedávno odmítal.

Česko-německá koprodukce spojuje producenty, kteří spolu již pracovali na filmu *Oběť*, a zapojuje české tvůrce do střihu, dramaturgie a zvukového zpracování. Rada v této spolupráci vidí příležitost ke vzniku silného koprodukčního dokumentu, který prostřednictvím konkrétních válečných zkušeností otevře i pro zdejší publikum otázky osobní odpovědnosti, poslušnosti a odvahy nesouhlasit.

Rada se rozhodla projekt *Ve věci přihlížení* v souladu se stanovisky hodnotitelů podpořit.

923-2026

Somatic Films s.r.o.

Ztracená

Dokumentární projekt *Ztracená* se vrací k básnířce Vladimíře Čerepkové a hledá způsob, jak její tvorbu i životní zkušenost přiblížit dnešnímu divákovi. Rada v námětu spatřuje příležitost ukázat, co za veřejným obrazem výrazné osobnosti české poezie zůstávalo skryto. Za nosné považuje především napětí mezi tím, jak Čerepková vyprávěla sama o sobě, jak ji vnímali její blízcí a co lze vyčíst z dochovaných dokumentů. Právě rozdíly mezi těmito pohledy mohou dát filmu přesah nad rámec připomenutí jejího života.

Rada souhlasí s příznivým stanoviskem hodnotitelů. Oceňuje také dosavadní práci Kláry Tasovské a týmu, s nímž natočila film *Ještě nejsem, kým chci být*. Zkušenost s tímto snímkem dává důvěru i připravovanému projektu, přestože práce s pozůstalostí básníčky bude vyžadovat jiný přístup než práce s fotografickým archivem. Za přínosnou Rada považuje plánovanou účast Martina Kollara, který se má podílet na hledání obrazové podoby filmu.

Zásadní otázkou zůstává, jaké materiály se podaří dohledat a jak s nimi bude možné pracovat. Rada tuto nejistotu sdílí s hodnotiteli, zároveň ji považuje za přirozenou součást vývoje, o jehož podporu žadatel žádá. Plánované rešerše a příprava ukázky mají ověřit, zda zamýšlené vyprávění obstojí v celovečerní podobě. Smysl má také pořádit rozhovory s klíčovými pamětníky co nejdříve.

Plán vývoje je podle Rady dobře připravený a náklady na práci ve Francii mají vzhledem k osudu Čerepkové a uložení její pozůstalosti své opodstatnění. Žadatel v reakci na hodnocení upřesnil, komu chce film přiblížit, a doložil pokračující zájem České televize. Spolu se zkušenostmi producentů a připravovanou zahraniční spoluprací to vytváří dobré podmínky pro další práci.

Rada se rozhodla projekt *Ztracená* v souladu se stanovisky hodnotitelů podpořit.

898-2026

Marina Films s.r.o.

Bertha

Režisérka Adéla Komrzý přichází s biografickou dokumentární esejí, ve které se snaží poměrně abstraktní a filozofické téma přenést do divácky atraktivní formy dokumentárního filmu – a dle názoru Rady se jí to daří. Právě zaměření na diváka, snaha skutečně ho oslovit, a zároveň jasný cíl vyhnout se schematickému chronologickému biografickému vyprávění, považuje Rada za velkou přednost hodnoceného konceptu.

Film, který propojuje české historické dědictví s aktuálním a univerzálním tématem míru, chce skrze dynamický a divácky atraktivní vztah mezi českou rodačkou Berthou von Suttner a Alfredem Nobelem divákovi přes jejich korespondenci nastínit právě to, jak se z filozofie rodí konkrétní společenský i politický systém. Kreativní podklady dle názoru Rady dávají možnost vzniku formálně výjimečného díla, kde autorka navíc počítá s hlubokou rešerší a otevírá tak potenciál nejen pro neotřelé skládání dosud známých faktů. Tematicky navíc přesahuje české prostředí a otevírá možnosti mezinárodní koprodukce, která je v žádosti doložena kvalitní producentskou a finanční strategií. Rada zároveň oceňuje kvalitní oponenturu k relevantním připomínkám hodnotitelů, například v oblasti možné přílišné akademičnosti projektu nebo jeho rozpočtu.

Rada se rozhodla tento projekt podpořit.

900-2026

CINEPOINT s.r.o.

Arctic Empire

Projekt *Arctic Empire* přináší do české dokumentární tvorby aktuální a závažné geopolitické téma. Autorka a režisérka Tereza Šimíková přináší kombinaci silného tématu, zajímavých kulis odlehklých Špicberk i investigativního thrilleru s prvky absurdní grotesky a s působivým protagonistou. Dohromady z ní vyvstává dílo zároveň ojedinělé i divácky mimořádně atraktivní. Z geopolitiky, která se v současnosti stává diskutovanou napříč generacemi i společenskými vrstvami, si vybírá jeden konkrétní a většině diváků prakticky neznámý střípek, život ruské menšiny v tomto demilitarizovaném území pod správou Norska, ve kterém přibližuje univerzální téma geopolitických her, hybridních operací i závodu o Arktidu.

Projekt je ojedinělý právě zmiňovaným zasazením do vzdálené arktické krajiny, ale také velmi reálným potenciálem zaujmout českého i mezinárodního diváka a potvrzenou spoluprací se třemi skandinávskými producentskými partnery. Silnou stránkou projektu je i zkušený mezinárodní kreativní tým, který potvrzuje umělecké ambice projektu. Rada konstatuje, že předložené kreativní i realizační materiály naplňují všechny cíle podpory audiovizí v této výzvě a v souladu s názorem hodnotitelů se rozhodla projekt *Arctic Empire* podpořit.

895-2026

GPO Platform s.r.o.

Černá skříňka

Čtyřdílná televizní minisérie představuje na české dokumentární scéně originální a myšlenkově mnohavrstevnatý počín. Režisér Martin Kohout chce zachytit proměny českého myšlení od roku 1989 po současnost a rozkrýt důvody silící společenské frustrace. Formou esejistického stříhového dokumentu s použitím archivních záběrů zkoumá i roli kulturních a mediálních elit v tomto období. Přichází spolu s producentem, společností GPO Platform, s ojedinělým projektem, který se zaměřuje na „slepá místa“ dosavadní dokumentární tvorby a velmi jasným autorským záměrem staví rámec svého díla i vlastního vývoje mimo dosud používaná schémata.

Rada oceňuje ambici předat divákovi hlubší zamyšlení nad tím, jak společnost, politika i kultura dospěly za necelých 40 let od euforie ke zklamání a k příklonu k různým druhům extrémů. Rada zároveň oceňuje, spolu s názorem hodnotitelů, že se producent po neúspěšné žádosti o podporu na samotnou výrobu, rozhodl vrátit celý záměr zpět do fáze vývoje a předložil k posouzení nové ucelené tvůrčí i realizační podklady.

V rámci dané výzvy představuje *Černá skříňka* pozoruhodný počín s výrazným tvůrčím příslibem a společenským potenciálem a Rada se proto shodla na podpoře tohoto projektu.

926-2026

Beginner's Mind s.r.o.

Viktorka

Viktorka je časosběrný portrét dívky, kterou by měl film sledovat od šesti let až k hranici dospělosti. Závislost v rodině, finanční nejistota či předčasně přebíranou odpovědnost film nerozebírá, je to svět, ve kterém Viktorka žije a odkud se dívá kolem sebe. Rada oceňuje, že Viktorka tu není pojmána jako oběť a vlastní způsob, jak svět chápat a hodnotit, si vytváří sama. Záměr je znát i na tom, jak se natáčí. Kamera je vedena převážně z výšky Viktorčiných očí, zvuk se soustředí na to, co slyší, a stříh se řídí subjektivní logikou jejího prožívání. Proměňující se odpovědi ve voiceoveru vytvářejí další způsob, jak zachytit plynutí času; když na otázku „Co je štěstí?“ odpoví šestiletá a šestnáctiletá Viktorka, může být ten rozdíl stejně výrazný jako některá z vnějších událostí jejího života. Časosběr se tak stává vypravěčským principem. Viktorka navíc už v předchozím krátkém filmu sama držela kameru, což otevírá možnost, aby se způsob vidění proměňoval společně s ní.

Hodnotitelská skupina upozornila na rizika dlouhodobé spolupráce s Viktorkou a její rodinou, možné psychické dopady natáčení na dětskou protagonistku, potřebu jasně nastavených smluvních podmínek a zajištění financování během několika let vzniku filmu. Samotný projekt také předpokládá dlouhodobou spolupráci uvnitř tvůrčího týmu. Nejasnosti kolem profesní zkušenosti stříhače, zapojení zvukaře a chybějícího samostatného kameramanského honoráře žadatel v reakci doplnil a vysvětlil. Projekt zároveň pojmenovává právní a etická rizika i produkční nároky dlouhodobého natáčení s dítětem.

Nikdo neví, jaký bude Viktorčin život, ale tvůrci mají jasno, jaké vztahy a milníky budou v průběhu let sledovat. Počítají s průběžným zpracováváním natočeného materiálu a vyhodnocováním dramaturgického směřování. Film nemá být jen kronikou dospívání, ale také sledováním toho, jak si Viktorka zkušenosti z dětství nese do dalších let a jak se s odstupem dívá na svou minulost. To vše vyžaduje čas, důvěru a dlouhodobou spolupráci. Projekt se opírá o již natočený materiál, ujasněný koncept a dlouhodobý vztah režisérky k Viktorce. Rada se jej rozhodla podpořit.

921-2026

Films & Chips s.r.o.

Národní obrození pro mírně pokročilé

Ve skladbě žádostí o podporu vývoje dokumentárního díla jde o projekt, který logicky vzbudí pozornost svou výjimečností. Český lingvista, který v Normanském souostroví zachraňuje vymírající jazyk – sarkézštinu, kterou mluví už jen tři pamětníci... To může být buď akademicky nudný popis složitosti záchrany vymírajících jazyků, nebo existenciální příběh o uplývající čase a měnícím se světě a naší osobní úloze v něm. Rada předpokládá ten druhý přístup.

Žadatel v Tvůrčím a realizačním testu místy čtenáře poněkud mate, když u projektu v některých částech zdůrazňuje ono lingvistické téma, ale na jiných místech – včetně titulu filmu – naznačuje onen potřebný nadhled a tragikomiku příběhu. To je silná stránka projektu. Charakterem jde o jasný festivalový film, protože v české kinodistribuci (počítá se s devadesátiminutovou verzí) půjde o okrajový zásah a v televizi (verze 52 minut) se také nedá počítat s výrazným diváckým zájmem.

Přesto jde o silné téma a Rada ho vnímá jako vhodné doplnění spektra filmů, které vybírá pro podporu. Tvůrčí tým je z větší části debutující, Rada tedy má zájem umožnit mu vývoj projektu, ale upozorňuje, že je klíčové, aby si tvůrci v rámci procesu vývoje ujasnili téma a tedy i potenciální cílovou skupinu a metodu vyprávění. Protože ta rozhodne, zda film zaujme festivalové publikum. Rada je v souladu s postojem hodnotitelů, byť projekt vnímá nadějněji, což se projevuje i v jistém rozdílu v bodovém hodnocení. S ohledem na debutantskou roli týmu a překvapivost námětu se Rada rozhodla vývoj filmu podpořit.

896-2026

Safe Place Production s.r.o.

Hlad je vypnutý

Celovečerní observační dokument Zuzany Piussi se zaměřuje na globální téma léků na hubnutí. Stejně jako téma přináší velmi vzrušené debaty v celé západní společnosti, bude diskuze pravděpodobně vyvolávat i vyvíjený dokumentární film. Celý fenomén GLP-1 preparátů, které bude historie dost možná hodnotit jako přelomové objevy lékařství naší dekády, autorka sleduje skrze příběhy čtyř hlavních protagonistů. Film chce propojit osobní rovinu do širšího společenského rámce dnešního světa, v němž dokážeme zasahovat i do základních biologických potřeb a autorka chce být u této proměny doby.

Dokument se nezabývá jen samotným efektem ztráty hmotnosti, ale také změnou identity, která s ní může přijít, obavami z vedlejších účinků, ale i rizikem přibírání hmotnosti po vysazení preparátu. Zuzana Piussi dle názoru Rady přináší skutečně autorský a autentický koncept, který pokrývá široké spektrum společenských dopadů, pracuje s promyšleně zvolenými filmovými prostředky a uvědomuje si potenciál mezinárodního publika díky skutečně celospolečenskému tématu. Rada zároveň považuje za důležité, aby další vývoj zachoval skutečně otevřený observační přístup a vedle výrazné autorské perspektivy dal odpovídající prostor i zkušenostem a odborným pohledům, které přinášejí jinou perspektivu, aby výsledný film nebyl jen potvrzením předem formulované teze. Rada za zajímavou považuje také volbu části protagonistů z prostředí vyšší střední třídy, která do filmu přináší další rovinu tématu: otázku dostupnosti léčby, statusu a práce s vlastním tělem.

Rada se i z těchto důvodů mírně odlišuje od stanoviska skupiny hodnotitelů, a je toho názoru, že projekt naplňuje kritéria stávající výzvy a rozhodla se jej podpořit.

910-2026

Somatic Films s.r.o.

JUNK

Dokumentární projekt *JUNK* režiséra Mira Rema sleduje muže, který se po zkušenosti se závislostí a výkonem trestu pokouší znovu začlenit do společnosti. Rada v námětu oceňuje propojení příběhu o druhé šanci s prostředím městských technických služeb, kde se každodenní práce setkává s ponižováním, mocenskou hierarchií i solidaritou. Za nosné považuje vztahy na pracovišti i podporu blízkých, zejména matky, které mohou ukázat možnosti a překážky návratu hlavního protagonisty do běžného života.

Dosavadní práce Mira Rema a jeho dlouhodobá spolupráce se scenáristou Jurajem Šlaukou a kameramanem Dušanem Husárem dávají důvěru ve schopnost citlivě zachytit prostředí i rozpory jednotlivých postav. Přínosem je rovněž plánované dramaturgické zapojení Kláry Tasovské a zkušenost společnosti Somatic Films s autorskými dokumenty a mezinárodními koprodukcemi.

Podstatnou otázku hodnotitelů představovala hranice mezi dokumentární observací a inscenací. Žadatel v reakci blíže vysvětlil zamýšlenou metodu a zdůraznil její ukotvení ve skutečných zkušenostech protagonistů i otevřenost dalšímu vývoji jejich života. Rada toto upřesnění vítá a považuje je za dobré východisko pro další práci.

Plánované terénní rešerše, dramaturgická práce a příprava ukázky podle Rady odpovídají potřebám projektu v této fázi. Umožní prověřit filmovou metodu i podmínky natáčení v reálném provozu. Zájem distribučních a sales partnerů vytváří dobré předpoklady pro budoucí uvedení filmu.

Rada se rozhodla vývoj projektu *JUNK* podpořit.

869-2026

AZN kru s.r.o.

Bears Without Visa

Bears Without Visa je výrazný autorský esejistický dokument, který originálně propojuje osobní zkušenost režisérky z vietnamsko-německé rodiny s příběhy medvědů Bruna a Knuta. Jejich pohyb přes hranice a rozdílné přijetí bílého a hnědého medvěda vytvářejí srozumitelnou metaforu migrace, příslušnosti a zacházení s jinakostí. Projekt má přesvědčivý mezinárodní rozměr a zároveň silně rezonuje ve středoevropském kontextu.

Rada oceňuje ambici spojit archivní materiál, dokufikci, osobní paměť, krajinu a bilingvní voiceover. Kreativní balíček projektu popisuje promyšlenou strukturu a výrazný vizuální princip, zároveň ukazuje, že tvůrci dokážou propojit společenské téma s intimní rodinnou zkušeností bez prvoplánového vysvětlování.

Vývoj má ověřit především střihovou dramaturgii a voiceover, vyřešit archivní práva a připravit proof of concept hybridní formy. Rada zároveň sdílí výhradu hodnotitelů k množství motivů a riziku roztržitosti výsledného tvaru. Pozitivně vnímá, že žadatel tuto připomínku zohlednil a v nejnovější verzi scénáře jednu z linek vypustil. Projekt má zároveň odpovídající tvůrčí a producerské zázemí. Dokumentární debut režisérky je vyvažován zkušenými spolupracovníky a plánovaným zapojením dramaturgů; mezinárodní rozměr projektu pak posiluje spolupráce s německým koproducentem.

Ve shodě se stanoviskem skupiny hodnotitelů se Rada proto rozhodla projekt podpořit.

881-2026

Lonely Production s.r.o.

Kauza Bílý gauč

Kauza Bílý gauč je celovečerní autorský dokument o ženách, které se při natáčení pro projekt Czech Casting staly oběťmi manipulace a sexualizovaného násilí a dodnes čelí jeho psychickým, společenským i profesním následkům. Film se soustředí na jejich zkušenost, veřejné zostuzování a snahu získat zpět kontrolu nad vlastním příběhem. Probíhající soudní kauza zůstává důležitou součástí, ale není hlavním motorem vyprávění.

Projekt je předkládán opakovaně a Rada oceňuje, že tvůrci konkrétně reagovali na předchozí doporučení. Původní šestidílná investigativní série se proměnila v soustředěnější celovečerní film, hlavní téma bylo zpřesněno a role soudního řízení jasněji vymezena. Přesvědčivěji je popsána také práce s rekonstrukcemi vedenými samotnými protagonistkami. Příběh jedné z postižených žen, Aleny, potvrzuje naléhavost tématu i potřebu mimořádně citlivého přístupu. Její linka je jedním z konkrétních příkladů dlouhodobých dopadů celé kauzy: ukazuje, jak se následky manipulace, násilí a zveřejnění videa promítly do jejího studia, profesního života i důvěry ve spravedlnost. Přínosem je zkušený tvůrčí tým, zapojení odborníků na trauma, koordinátorky intimity i spolupráce s organizacemi, které mohou filmu pomoci při impaktové a vzdělávací distribuci.

Ve vývoji bude potřeba rozhodnout, jaký prostor dostanou osobní výpovědi, rekonstrukce, online svět a soudní kauza a jak budou ve filmu propojeny. Stejně důležité bude zajistit protagonistkám bezpečné podmínky a průběžně řešit právní rizika. Projekt má výrazný autorský i společenský potenciál a Rada se rozhodla jeho vývoj podpořit.